Recensie: Er gaat iemand komen ****

DE Studio Antwerpen
donderdag 3 april 2025

foto © Yuri van der Hoeven

Recensie:
Roeshoofd, het kersverse theatergezelschap van makers/spelers Lukas Bulteel en Simon De Vos gaat veelbelovend van start met hun allereerste voorstelling Er gaat iemand komen naar een tekst van de Noor Jon Fosse. In die mate dat het gezelschap zich meteen op onze radar weet te zetten én daarop blijft want hoe heerlijk poëtisch, grappig, bezwerend, sferisch, ja zelfs hypnotiserend was Er gaat iemand komen wel niet?

Sfeerzetting, mysterie, spanning opbouwen … daar weten Lukas Bulteel en Annelore Crollet samen met live muzikant Dago Sondervan en Mark Van Denesse die voor het licht zorgde in combinatie met laag hangende rook al van bij de start voor te zorgen. Centraal ligt een hoop aarde met daarrond een metalen constructie die het geheel lijkt te omheinen. Thema van Er gaat iemand komen is angst dat er iets gaat gebeuren… En dan gebeurt het ook. In dit geval heeft een koppel ver afgelegen van de bewoonde wereld en andere mensen, in de buurt van de zee een oud huis gekocht om daar samen alleen te kunnen zijn. Want zo vrezen ze, als er iemand zou komen, kan die de twee uit elkaar drijven.
Er gaat iemand komen, dat bijzonder vaak die zin herhaalt in de iets minder dan een uur durende voorstelling zodat die wel wat concentratie vergt van de toeschouwers, gaat dus over existentiële angst dat je relatie onder druk kan komen staan door anderen en het waanidee dat je daarvan gespaard blijft als je alleen maar elkaar hebt en bij elkaar bent zonder anderen. De tekst gaat dus ook net over selffulfilling prophecy, namelijk dat als je blijft vrezen dat er iets gaat gebeuren, het ook zal gebeuren.
Met blote voeten staan Lukas en Annelore op het podium. In het begin van Er gaat iemand komen klinkt het erg hoopvol 'Ons eigen huis waar niemand komt. Alleen met elkaari' Het idealistische, romantische beeld dat ze hebben, wordt al meteen bij aankomst door haar in vraag gesteld: 'Het is toch een beetje anders dan ik me had voorgesteld.' waarop zij zich probeert in te beelden hoe het er leven zou zijn als er veel wind is en die door de kieren fluit, als er hoge golven op zee zijn, als ze geconfronteerd worden met lange donkere dagen…
Het samen alleen zijn, wordt zo al snel omgebogen naar de angst om er geconfronteerd te worden met eenzaamheid want zo weet ze, tijdens die hele lange rit naar het huis hebben ze geen mens gezien. Maar in se gaat het over niet kunnen omgaan met gevoelens als jaloersheid als koppel, en elkaar, wat wel vaker terugkomt bij prille liefdes, niet zelden onder jonge mensen, niet kunnen loslaten of wat vrijheid gunnen waardoor je in een bijzonder verstikkende situatie terechtkomt. Het huis, de sfeer errond, kan je uiteindelijk zien als een grote metafoor hieromtrent.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

In Er gaat iemand komen, komt er ook werkelijk iemand, namelijk de verkoopster van het huis, gespeeld door de immer ravissante Lotte Heijtenis die een personage neerzet dat bezeten lijkt en zo uit een horrorfilm zou kunnen komen met haar wijd opengesperde ogen. Ze draagt groene regenlaarzen en een groene regenjas. Verder niets. Zo zien we haar ronddraaien, dansen, ook heel even naakt terwijl ze haar armen en handen in de lucht laat golven.

De laatste die in het huis gewoond heeft, was de grootmoeder van de vrouw komt het koppel te weten. Wat vreemd is, is dat de foto's er nog hangen, en dat alles eigenlijk intact is gebleven qua meubilair. Zelfs de pispot staat nog steeds onder het bed. Die is nog halfgevuld met donker gekleurde urine die een penetrante geur verspreidt.

Het beeld dat Fosse en Roeshoofd daarmee oproept, is net als de intrigerende sfeerzetting bijzonder indringend. In die mate dat je de geur van urine die de kamer maandenlang heeft geparfumeerd in geen tijd ook ruikt, ook al wordt er tenzij we ons vergissen tijdens Er gaat iemand komen geen gebruik gemaakt van geurontwerp. Een tien dus voor sfeerzetting en ongezelligheid/ongemak al werkt die ene quote waarin het koppel duidelijk in de ontkenning zit, ook moeiteloos op iedereens lachspieren zodat er toch ook wat ruimte is voor wat figuurlijke ventilatie in de kamer: 'Het heeft zo lang geduurd eer ik iemand vond waarbij ik rust vond en wij hebben dan ook rust gevonden bij elkaar.' Niet dus.

< Bert Hertogs >

Credits

tekst Jon Fosse vertaling Karst Woudstra spel Lukas Bulteel, Annelore Crollet & Lotte Heijtenis regie Simon De Vos decor & kostuum Chloé Wasselin-Dandre muziek Dago Sondervan lichtontwerp Mark Van Denesse techniek Barbara De Wit

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.